

Kuslapuud pargis ja metsas

Kuslapuu perekonnas on kaunilt õitsevaid ja ka söödavate viljadega põõsaid.

Kõige tavalisem pargipõõsas on **tatari kuslapuu** (*Lonicera tatarica*), mida mõnikümne aastat tagasi rohkesti paljundati. Seemnekülvist saadi nii roosa- kui ka kollakasvalgete õitega taimi. Praegu on olemas veel puhasvalgete ja tumepunaste õitega sorte.

Tatari kuslapuu on ilus suuremas talupargis lagedamal tuultele ja päikesele avatud kasvupaigal, kus ta moodustab korrapärase kujuga põõsa, pääsedes eriti hästi mõjule õitsemisajal. Tatari kuslapuu alustab õitsemist natuke hiljem kui sirelid.

Kaug-Idast on pärit siniste viljadega **söödav kuslapuu** (*L. caerulea*). Marjad valmivad juba juunis, paar sellist varajast marjapõõsast võiks ju suuremas aias olla. Söödava kuslapuu sortidest on palju kirjutanud Kalju Kask.

Viljakama pinnasega segametsas, mõnikord ka kuusikus on tavaline **harilik kuslapuu** (*L. xylosteum*). See on silmapaistmatu põõsas hallikasrohelistele lehtedele, üsna tagasihoidlike õite ja väikeste punaste marjadega. Vanade okste koor kestendab, oksad ise sirguvad paari-kolme meetri kõrguseks, kuid tavaliselt lamanduvad lumekoormalla.

Hariliku kuslapuu marjad on mürgised.

Tatari kuslapuu on kõige kaunim mais õitsemise ajal.

Ilusamad on päikese käes kasvavad hariliku kuslapuu noored põõsad, nendel tuleb lehestiku hallikasroheline toon paremini esile. Ka noored võrsed on müstilist hallikat tooni. Kui kusaigil hekiservas juhtub kasvama mõni kuslapuu, siis on mõistlik teda iga 4–5 aasta tagant noorendada.

Laisa pistikulava

Paari haljaspistikut on lihtne juurutada (plast)purgi all või kilekotti asetatud potis. Mida teha, kui vaja läheb sadakond taimet? Siis ehitage endale laisa inimese lava.

Kõigepealt muretsege sügavam kandiline plastvann, piisab umbes 100-liitrisest. Otsige sellele aias poolvarjuline koht, kus lõunapäike ei kõrveta. Nõu põhja pange serviti mõned tellised, millele toetada pistikukastid. Siis valage vanni nõnda palju vett, et kasti põhi jääks 3–4 cm vee alla. Lõpuks lihtne kileraam kaaneks ja pistikulava ongi valmis.

Urbne juurdumissegu imeb endasse just nii palju vett, kui vaja. Ainuke mure on jälgida, et vee tase ei langeks allapoole kasti põhja. Ka õhk püsib kileakna all parasjagu niiske – ei mingit piserdamist ega kastmist. Vahetevahel tuleb lava siiski õhutada.

Söödava kuslapuu marjad valmivad juba juunis.

Muidugi peavad pistikukasti põhi ja küljed olema sellised, et juurdumissegu sealt vette ei pudeneks. Restpõhjaga kasti puhul piisab tavaliselt sellest, kui alla panna paar kihti aja-lehepaberit.

Kui kavatsete juurutada mitme eri liigi haljaspistikuid, siis võtke igauhe jaoks eraldi kast. Liigid juurduvad erineva kiirusega, pole mingit mõtet korralikult juurdunud pistikuid pikka aega paljunduslavas hoida. See teeb hoopis kahju – jahedatel öödel kondenseerub lehtedele küllastunud veeaur ning selline niiske keskkond on hea igasuguste seente kasvuks.